

prowokuje system genologii przedstawiony przez J. Suberville'a, trzeba jak najusilniej podkreślić bogactwo ukazanego i uporządkowanego materiału genologicznego, solidność i trafność dokumentacji dla poszczególnych twierdzeń, wreszcie iście francuską jasność i przejrzystość myśli, śmiało atakującej najtrudniejsze zagadnienia estetyki i teorii literatury.

Stefania Skwarczyńska

WEIMARER BEITRÄGE. Zeitschrift für deutsche Literaturgeschichte. Arion Verlag, Weimar (DDR—NRD).

Notatka informacyjna.

Zagadnienia rodzajów literackich winny odnotować w swym dziale recenzyjnym fakt ukazywania się w Weimarze czasopisma historycznoliterackiego poświęconego sprawom historii literatury niemieckiej. W naszym wypadku chodzi nie tylko o zarejestrowanie tego rodzaju czasopisma. Notatka ta tłumaczy się przede wszystkim tym, że „Weimarer Beiträge“, obok zagadnień historycznoliterackich, pomieszczają również rozprawy z zakresu teorii literatury, rozprawy omawiające problematykę rodzajów i gatunków literackich.

„Weimarer Beiträge“ ukazują się już czwarty rok, jednakże na naszym terenie, z racji swego specjalistycznego charakteru, znane były prawie wyłącznie w naukowych kręgach germanistycznych. Byłoby słuszne i celowe, aby czasopismem tym zainteresowali się również i badacze zagadnień teoretycznoliterackich, pragnący oprzeć swe studia na szerszym materiale porównawczym.

Od r. 1957 „Weimarer Beiträge“ ukazują się nakładem wydawnictwa Arion w Weimarze. Jakie cele zakreśla sobie to wydawnictwo, jakie zadania stawia przed swym czasopismem? Oto co czytamy w prospekcie Arion Verlag:

„Mitzuwirken an einer neuen Sichtung und Wertung der klassischen deutschen Literatur ist die Aufgabe, die sich

der Arion Verlag gestellt hat, eine Aufgabe, die nur durch eine Fülle von wissenschaftlich exakten Einzeluntersuchungen gelöst werden kann. Neue Ausgaben philologisch einwandfreier und sorgfältig kommentierter klassischer Texte, literatur-historische Studien, Forschungsarbeiten über noch unveröffentlichtes Quellenmaterial u. a. sollen dazu beitragen, die Diskussion um die Erschliessung der deutschen Klassik und die Grundlagen einer wissenschaftlichen Ästhetik zu fördern...

Als publizistisches Organ für das gesamte Gebiet der deutschen Literaturgeschichte erscheint im Arion Verlag im dritten Jahrgang (1957) vierteljährlich die Zeitschrift „Weimarer Beiträge“. Sie hat in Fachkreisen bereits ein ausgezeichnetes Ansehen erworben und ist als Informationsquelle und literaturtheoretisches Forum unentbehrlich geworden“.

Kwartalnik „Weimarer Beiträge“ firmują takie nazwiska, jak L. Fürnberg i H. G. Thalheim. L. Fürnberg, zmarły 23 czerwca 1957 r., historyk literatury, poeta, pisarz i publicysta, żywo interesujący się piśmiennictwem polskim, dał się poznać czytelnikowi polskiemu wydaną u nas w polskim przekładzie piękną, z subtelnym znawstwem napisaną niewielką książką *Wizyta w Weimarze* (rzecz o Mickiewiczu i Goethem, o spotkaniu młodego polskiego poety z Olimpijczykiem). Cieniom Fürnberga wzruszające wspomnienie poświęcił Paul Reimann (WB III, 3, s. 394—401). W skład kolegium redakcyjnego wchodzi: H. J. Geerdts, H. Holzhauser, B. Mühlpfordt, S. Streller, H. G. Thalheim i H. U. Schnuchel.

Obok obszernego działu rozpraw kwartalnik prowadzi bogaty, starannie redagowany dział recenzyjny, omawiający prace germanistyczne oraz omówienia problematyki germanistycznej w innych krajach. Na uwagę zasługuje drukowana w kilku numerach bibliografia opracowana przez Gottfrieda Wilhelma: „Bibliographie deutschsprachiger Bücher

und Zeitschriftenaufsätze zur deutschen Literatur von der Aufklärung bis zur bürgerlichen Revolution von 1848/49, die seit dem 1. Januar 1954 erschienen sind“.

Na tym miejscu należy odnotować, z uwagi na charakter tematyczny, m.in. nast. rozprawy: S. Strellera *Zahlenkomposition in dem Simplizianischen Schriften Grimmelshausens und ihre Bedeutung* (III, 2, s. 185—200); H. Kaufmanna *Gestaltungsprobleme in Heines „Wintermärchen“* (ibid., s. 244—266); H. J. Geerdtsa *Eigenarten der sprachlichen Gestaltung im Goethes „Wahlverwandschaften“* (III, 3, s. 487—508); N. Almásiego Lessings *„Hamburgi-*

sche Dramaturgie“ (III, 4, s. 602—626, i IV, 1, s. 1—42).

Wśród współpracowników „Weimarer Beiträge“ widzimy obok badaczy niemieckich również i germanistów zagranicznych. W ten sposób kwartalnik ten ma wyraźny charakter międzynarodowy. Poważny ton czasopisma, naukowa waga zawartych w nim prac i materiałów oraz rozległa skala tematyczna zachęcają do tego, aby kwartalnikiem tym żywiej zainteresował się również polski czytelnik naukowy. Na pochwałę zasługuje bardzo estetyczna szata graficzna „Weimarer Beiträge“.

J. T.